

Prema tužitelju, Komisija je povrijedila članak 8. stavke 1., 9. i 10. te članak 10. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1036⁽¹⁾, i članak 13. stavke 1., 9. i 10. te članak 16. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1037⁽²⁾, kad je proglasila račune na temelju obveze nevaljanima i naložila carini naplatu svih davanja kao da valjani računi na temelju obveze nisu bili izdani i priopćeni carini u vrijeme puštanja robe u slobodni promet.

U potporu ovog tužbenog razloga tužitelj ističe nezakonitost članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1238/2013⁽³⁾, i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013⁽⁴⁾, kojima se Komisiju ovlašćuje da proglasi račune na temelju obveze nevaljanima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016, L 176, str. 21.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016, L 176, str. 55.).

⁽³⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013, L 325, str. 1).

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013, L 325, str. 66.).

Tužba podnesena 20. veljače 2017. – Spiegel-Verlag Rudolf Augstein i Sauga protiv ESB-a

(Predmet T-116/17)

(2017/C 121/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) i Michael Sauga (Berlin, Njemačka) (zastupnici: A. Koreng i T. Feldmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku izvršnog odbora Europske središnje banke koja je dostavljena dopisom od 15. prosinca 2016. kojom je tužiteljima odbijen zahtjev za pristup dvama dokumentima Europske središnje banke „The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case” (SEC/GovC/X/10/88a) i „The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels” (SEC/GovC/X/10/88b);
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pogrešna primjena članka 4. stavka 1. točke (a) druge alineje Odluke ESB/2004/3⁽¹⁾

Tužitelji ističu da ESB nije dovoljno konkretno dokazao da bi se objavom predmetnih dokumenata mogla narušiti zaštita javnog interesa povezanog s financijskom, monetarnom ili ekonomskom politikom Europske unije ili države članice.

Ugrožavanje javnog interesa koje ističe ESB više od šest godina nakon što su dokumenti sastavljeni i nakon temeljne promjene okvirnih uvjeta više ne može biti razlog za zabrinutost.

2. Drugi tužbeni razlog: pogrešna primjena članka 4. stavka 3. podstavka 1. Odluke ESB/2004/3

- Tužitelji ističu da dokumenti o kojima je riječ nisu služili kao priprema za konkretne odluke, nego samo za potrebe općeg oblikovanja mišljenja i informacija unutar ESB-a.
- Nadalje, također se ne može pretpostaviti da bi si zaposlenici ESB-a dopustili da ih zastraši mogućnost da se dokumenti objave.
- Štoviše, kako stvari danas stoje s obzirom na dokumente o kojima je riječ u ovom slučaju, ne postoji opasnosti od neprikladnog utjecaja treće strane na ESB-ove rasprave.
- Usto, ESB nije dovoljno odvagao i uzeo u obzir javni interes za pristup informacijama.
- Naposljetku, nije na ESB-u da ocijeni kako će se javna debata obogatiti; nego je to na medijima, kao što proizlazi iz uloge „psa čuvara” koju im je priznao Europski sud za ljudska prava.

⁽¹⁾ 2004/258/EZ: Odluka Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (ESB/2004/3) (SL 2004., L 80, str. 42) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 14., str. 49).

Tužba podnesena 24. veljače 2017. – Institute for Direct Democracy in Europe protiv Parlamenta

(Predmet T-118/17)

(2017/C 121/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Institute for Direct Democracy in Europe (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: E. Plasschaert i E. Montens, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta od 15. prosinca 2016. u dijelu u kojem se njome (i) suspendira plaćanje bespovratnih sredstava za 2017., uključujući plaćanje iznosa prethodnog financiranja; zatim u dijelu u kojem se njome iznos prethodnog financiranja za subvenciju za 2017. ograničava na 33 % najvećeg iznosa subvencije i u dijelu u kojem se plaćanje iznosa prethodnog financiranja uvjetuje dostavom jamstva za prvi zahtjev i, slijedom toga, člankom I.4.1 Odluke o dodjeli subvencije FINS-2017-28 priložene ovoj odluci;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

a) *U pogledu odluke o suspenziji plaćanja bespovratnih sredstava za 2017. uključujući iznos prethodnog financiranja za IDDE*

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da se odlukom krši načelo dobre uprave i prava obrane IDDE-a. Odluku, posebice, nije donijelo pravedno i nepristrano tijelo, a IDDE nije saslušan niti mu je pružena stvarna mogućnost da komentira i osporava upućene mu optužbe.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da se odlukom krše članci 208. stavak 1. prva rečenica Pravila primjene Financijske uredbe, članak 8.a Odluke Ureda Europskog parlamenta i članak II.13.2 Odluke o dodjeli bespovratnih sredstava. Plaćanje bespovratnih sredstava za 2017. se posebice ne može suspendirati na temelju neprovjerenih navoda koji nisu vezani za navedenu odluku i koji se navodno odnose samo na Odluku o bespovratnim sredstvima za 2015. Usto, plaćanje prethodnih sredstava za 2017. može se suspendirati samo zbog provjera koje su u ovom slučaju već provedene i zaključene, a da pritom nisu konačno potvrđene nikakve navodne sumnje i optužbe. Slijedom toga, suspenzija se mora povući. Konačno, navodne sumnje i pretpostavke nisu dovoljne za opravdanje bilo kakve suspenzije plaćanja.